

LES FLORS DE MAIG

Pastorel·la catalana

Prop del riu hi ha una verneda
i un saló enmig sa espessura,
amb catifes de verdura,
i amb sofàs de troncs de faig.
Lloc agrest on van les nines
i on, besant sa cara hermosa,
les confon l'aura amorosa
amb les flors del gentil maig.
I els ocells busquen son niu
entremig de la verneda;
els ocells busquen son niu
entremig del bosc joliu.

Sota d'un salze, sentada una nina
trena joiosa son ric cabell d'or;
és son mirall fresca font cristal·lina,
són sos adornos violetes del bosc;
altra, teixint matisada guirnalda,
gronxa son cos, que és de gràcia un tresor;
altra, amb son blanc cabridet a la falda,
canta més fi que el festiu rossinyol.

 Més ai de los cors!
 que són eixes noies
les més riques toies
del mes de les flors!

La vesprada al camp regala
d'albes perles bona almosta;
el sol bell fugí a la posta,
i d'estels s'omple el cel blau.
Pastorets, ans no soni
de la queda la campana,
ballarem una pavana
amb vosaltres, si així us plau.
I els ocells de dins son niu
glosaran una tonada...
els ocells de dins son niu
glosaran un cant festiu.

Sota d'un salze, sentada una nina
trena joiosa son ric cabell d'or;
és son mirall fresca font cristal·lina,
són sos adornos violetes del bosc;
altra, teixint matisada guirnalda,
gronxa son cos, que és de gràcia un tresor;
altra, amb son blanc cabridet a la falda,
canta més fi que el festiu rossinyol.

Més ai de los cors!
que són eixes noies
les més riques toies
del mes de les flors!

Ansem Clavé, Josep. "Les flors de maig" . *Les cançons catalanes d'en Clavé. La seva vida i la seva obra.* Editorial Millà. Biblioteca popular. Barcelona, 1920.